

ובקשר רחמים לרחם עלינו ולסלוח
 חטאתינו ולהושיענו מצרינו ולהשלים די
 מחסורנו ולהחיות אותנו ולשמרנו מכל
 מיני משחית ופורענות וכל כיוצא באלו
 הבקשות התלוי בהפלה וכל אה הדברי
 הם דבקים בספירת המלכות. אבל סוד
 התהלה הוא אחר שקבל יי' ית' תפלותינו
 ואחר ששמע קולנו וקבל תחנונינו וסלח
 חטאתינו והושיע אותנו מצרינו והשלים
 די מחסורנו ושמ' אותנו מכל מיני משחית
 ופורענות אז חובה מוטל עלינו להלל
 ולשבח לפניו על רוב הטובות שגעלנו.
 ועתה ראה ההפרש שבין תהלה לתפלה.
 הרי לך כי התפלה דבקה בספיר המלכות
 והתהלה דבקה בספיר הכינה שהיא סו
 הגאולה והחיות וכל מיני הישועות ולפי
 הכל ראוי לתפלה ואין הכל ראוי לתהלה
 כי התפלה כל אחד כפי צערו מתפלל על
 צרתו. אבל התהלה מיוחד להודו ולהלל
 לשם על גודל טובותיו שעשה ומי הוא
 שיעזר יצבחו לפי נאפ' לישרי נא' תה' ל
 וצדיקים אנו לעורך על עקרים גדולים
 רמזו אותם רבותינו בענין התהלה להודיע
 שאין כל אדם ראוי להלל ואין כל שעור
 ראוי להלל לפי שהמעלה הזאת גדולה
 היא עד מאד אמרו בברכות פ' ק אר' ש בן
 פזי ק'ג פרשיות אמר דוד בספר תהלים ולא
 אמר הללויה עד שרא' ספלתן של רשעים
 שנא' יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד
 אינם הללו יה' עתה התבונן שני דברים
 גדולים שרמזו האחד שאין ראוי להזכיר
 ענין התהלה זולתי במקום שהיא מזומנת
 בלומר לעשות הנסים והנפלא' ולהשמיד
 הרשעים כמו שעשה במצרי' ששם נאמר
 הלל הראשון כמו שנאס' השיר יהיה לכם
 כליל התקדש חג' והשני שאף ע'פ' שראה
 דוד כמה נפלאות יי' לא מלאו לבו להזכיר
 הלל אלא באותו דבר הראוי להלל. משל
 במי שלובש בגדי מלכות ועוסק במלאכת
 פחותה היש כזוי גדול מזר' לפיכך אזל
 האומר הלל הגדול בכל יום דרי זה סחרף

ומגדף. ולפי גודל מעלת הכינה אין ראוי
 להזכיר שבחיה אלא מקומות ובשעור
 הראויות להזכיר. והנה הנביא מכריז ואנ'
 כי אין כל אדם ראוי לתהלה. אני יד'וד
 הוא שמי וכבודי לאחר לאאתן ותה' לרתי
 לפסילים וכי תעלה על דעתך שתהלתו
 אפשר לתת לפסילים. אלא דבר ידוע
 למקובלים כי כל תפלה שאינה הגונר
 נקראת פפולה וכך הוא פירוש הפסוק מי
 שלא נכנס לשמש בכפיר המלכות שהיא
 תחתונ' בעת התפלה אין אפשר לו ליכנס
 לפני רום המעלות לפני ספירת הכינה.
 לישירים נאווה תהלה אבל לא לפסילים.
 הבן זה מאד: ועתה צריך אתה להתבונן
 כי כבר בארנו למע' בשע' זה כי הנש'מה
 דבקה בספירת התהלה. והר'וח בספירת
 התפלה ובהנפש בספירת המלכות והנה
 דוד פי' הדבר בסוד ואמר כל הגשם תהלה
 יה הללויה. וכבר ידוע הוא למקובלים כי
 שם יה רמז לג' ספירות עליונות ולפי הלה
 בהן הנשמה וההלל ואמר כל הנשמה
 תהלה יה. ואם תאמ' והבתיב הללי נפשי
 את יד'וד הרי ההלל תלוי בנפש. דע כי
 הלל הנשמה תלוי בשם יה' הלל הנפש
 תלוי בשם יל'וד כי בו נכלל ספירת
 המלכות שהיא סוד ה' אחרונה של שם
 וב' מיני הלל הם הלל גמור והלל שאינו
 גמור הלל גמור תלוי בספיר הכינה מקום
 שאין בו חסרון כל דבר ולא נדבק בה פגם
 לעולם לפי שהי' למעלה מכל השרי' והיא
 דבקה בעולם הרחמים והלל שאינו גמור
 תלוי בספירת המלכות ולפי שלפעמים
 הרבה היא נפרצ' ופגם דבק לה בשישראל
 חוטאי' ומבעי' כך הלל שאינו גמור והוא
 בדילוגין נקרא כנגדה. זהו כוד הלל גמור
 והלל שאינו גמור. והבן זה באר. והלל
 של ד'ח שאמרו שהוא מנהג לפי שזמן
 כפרה הוא והלבנה פגומה היתה והזרה
 להתחדש אבל הלל הנסי' והנפלא' והלל
 השבח והטוב והלל פסח שבועו' וסכות
 באותן הזמני' הופיע ספיר הכינה בפסח
 יט א קי ז וחמושים